

IELELE

Cătindu-i pășune,
Mină ciobănașul
Turma, pe imașul
Ielelor nebune.

Păștea, pe răcoare,
Turma lui de oi
Frunză de trifoi,
Ierburi date 'n floare.

Și-acum, — cînd ciobanul
Din fluer de soc
Cîntă mai cu foc,
Mărindu-și aleanul, —

De ce-și tae cîntul,
Și ce mi-ți vedea?
Trei Iele abea
De calcă pămîntul,

Trei vesele fete. —
Cu briul descins,
Cu cite-un aprins
Mac roșu în plete —,

În juru-i tustrele
Rotescu-se 'n zbor...
Dar încetișor
Cad genele grele

Și-adoarme păstorul
De-al macilor joc,
Virtej ca de foc,
Supt ucigătorul

Suris de fecioară...
Trec, roată, sclipiri
De negre priviri
Și-i zboară 'n jur, zboară.....

* * *

Și eri l'adormiră...

Pe pajiștea 'n floare,
Un cîrd de mioare
Acum se răsîră —

Și iarăși nebune
Trei Iele răsar,
Cu ochii de jar,
Frumoase minune ;

Trei vesele fete,
Cu briul descins,
Cu cite-un aprins
Mac roșu în plete ; —

Și fac un ocol
De-l prind la mijloc.
Le tremură'n joc
Bogat sinul gol;

Pe guri pătimașul
Sărut licări...
Dar, fulger, porni,
Din loc, ciobănașul

Spre una din fete:
Un șoim pe-o răsură!
Si macul i-l fură,
I-l zmulge din plete.

O spaimă de-o clipă
În inima lor—
Și două, în zbor,
Grăbesc din aripă.

* * *

Scoboară colnicul
Turma de mioare;
Merge, pe 'nserare,
În frunte voinicului;

Rid de bucurie
Ochii luminoși:
Arde macul roș,
Prins la pălărie.

Vine, rușinată,
Copila în urmă—
Și-apoi alba turmă
Valuri adunată.

* * *

Povestea se știe,
Bate-o-ar norocul:
E o nebunie
Să te joci cu focul!

A. Stavri

